

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1925/2024
14.04.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Жељка Шкорића, председника већа, Драгане Маринковић, Зорице Булајић, Бранке Дражић и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ивана Трајковић адвокат из ..., против против тужене Републике Србије – Министарства одбране, ВП 6006 Ниш, коју заступа Војно правобранилаштво – Одељење у Нишу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 725/24 од 14.03.2024. године, у седници већа одржаној дана 14.04.2026. године донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 725/24 од 14.03.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 725/24 од 14.03.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 2193/20 од 02.11.2023. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете: за претрпљене физичке болове исплати износ од 150.000,00 динара, са законском затезном каматом од дана пресуђења до коначне исплате, док је преко досуђеног, а до траженог износа од 280.000,00 динара тужбени захтев одбијен; за претрпљени страх износ од 100.000,00 динара, са законском затезном каматом од дана пресуђења до коначне исплате, док је преко досуђеног а до траженог износа од 240.000,00 динара тужбени захтев одбијен; за претрпљене душевне болове због умањења опше животне активности исплати износ од 80.000,00 динара, са законском затезном каматом од дана пресуђења до коначне исплате, док је преко досуђеног, а до траженог износа од 100.000,00 динара тужбени захтев одбијен. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да му на име материјалне штете – трошкова куповине нужних лекова –ињекција исплати износ од 26.254,80 динара, са законском затезном каматом од дана пресуђења до коначне исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужена да му на име трошкова превоза ради лечења исплати износ од 4.800,00 динара, са законском затезном каматом од 06.07.2020. године до коначне исплате. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 190.250,00 динара, са законском затезном каматом, почев од дана извршности пресуде до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 725/24 од 14.03.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Нишу ПП 2193/20 од 02.11.2023. године, у усвајајућем делу става првог изреке, у ставу другом изреке и одлука о трошковима парничног поступка садржана у ставу четвртом изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20,10/23 – други закон) – у даљем тексту: ЗПП, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом 2. истог члана закона прописано је да о дозвољености и основаности из става 1. овог члана, одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Врховни суд је на основу овлашћења из члана 404. ЗПП закључио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној.

Правноснажном пресудом делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца на име накнаде нематеријалне и материјалне штете. Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене, као изузетно дозвољеној, јер се ради о парници ради накнаде штете у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права, зависе од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права.

Из изложених разлога, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке, применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5) ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у овој врсти спора, дозвољеност ревизије се има ценити према члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 11.08.2020. године, а побијани део правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па ревизија тужене није дозвољена, у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

Са изнетих разлога на основу одредбе члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Жељко Шкорић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**